

Popera III

Türkçe

Fondation EME

HOME

Popera katılımcılarıyla yapılan atölye çalışmalarına dayanan kitapçık / Antoine Puhu tarafından yazılmıştır

Sanat ekibi: Paulo Lameiro, Anisha Bondy, Tim Wollmann, Antoine Puhu, Mariana Souza, Stephany Ortega, Ivan Boumans, Amit Dhuri, David Laplant

AÇILIŞ

Oğlan avluya gelir. Zili çalar. Bekler. Tekrar çalar. Sonra yavaşça uzaklaşır.

Koro.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Bu, seyircinin ana temasıdır. Seyirciyle diyalog halinde söylenebilir.

Bir çocuk görüyoruz, oyun bahçesinde tek başına.
Kim o? Ne yapıyor?

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Tek başına bir çocuk görüyoruz.
Burada ne yapıyor?
Kimi arıyor?

Sahne 1

Koro.

Pencereden avluyu görüyoruz,
Oynayan çocukları, işe giden insanları,
Alışveriş torbalarıyla evlerine dönenleri.
Pencereden gökyüzünü görüyoruz,
Solgun güneşi ve birkaç bulutu.

Pencereden komşularımızı görüyoruz.
Kendimizi görüyoruz,
Günlük hayatımızı bir ayna gibi.
Bir insan hakkında ne biliyorum?
Her gün panjurlarını kaldırıp indirdiğini gördüğüm biri hakkında?
Ne kadar az, ama bir o kadar da çok.

Sahne 2

Güvercinli kadın.

Gel, gel,
Sana yiyecek bir şey getirdim.
Ayçiçeği tohumları, galeta unu.
Bir krala layık kahvaltı.

Çocuk yeniden görünür.

Hey küçük, ne arıyorsun?
Sana yardım edebilir miyim?
Büyükanne mi? Büyükanneyi tanımıyorum!
Kapıcıya sorabiliriz.

Koro.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz. Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Bu çocuk kim?
Burada yeni.
Buraya ne yapmaya geldi?
Bizden ne istiyor?

Sahne 3

Güvercinli kadın.

Hey, bu çocuğa yardım eder misiniz?

Temizlikçi kadın.

Büyükanneyi mi arıyorsun?
Benim, büyükanne aramaktan daha önemli işlerim var.
Terk edilmiş mektupları ayıklamalıyım.
Koridorları temizlemeliyim.
Ampulleri değiştirmeliyim.
Burayı düzenli ve sakın tutmalıyım!
Büyükanne adın ne?

Neden ailen seninle değil?
Biz bir çocuk bakımevi değiliz.
Buradaki insanlar huzuru sever.
Beklenmedik şeyleri sevmezler,
yeni gelenleri, kaybolmuş çocukları da.
Peki, hadi bakalım, ne yapabiliriz görelim.

Mahalledeki çocuklar gelir ve çocuğun dikkatini çeker.

Çocuklar.

Bizimle oynamak ister misin? Yakalayabilirsen yakala! Bizimle oynamak ister misin?
Koş, koş, elinden geliyorsa daha hızlı koş!
Çocuklarla oynayıp etrafta koşarken, çocuk hip-hop köşesine gelir. Orada Romeo ve grubundan
birkaç kişi vardır. Durur, nefes nefese kalır. Çocuklar korkar ve kaçır.

Sahne 4

Romeo.

Hey küçük,
bizimle dans etmek ister misin?
Sana birkaç hareket gösterebilirim, ister misin?

Biraz birlikte dans ederler.

Sana bir şey sorabilir miyim? Şuradaki kıızı görüyor musun? Ona bu mektubu verebilir misin?

Koro.

O insanlarla takılma!
Ne yaptığını dikkat et!

Baskı altında, çocuk Romeo ve grubundan ayrılır.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz. Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Günün sonu.
Herkes yavaş yavaş evine dönüyor.
Pencereden, insanların akşam yemeği hazırladığını, kitap okuduğunu veya televizyon izlediğini
görüyoruz. İnsanlar hayatlarını yaşıyorlar, sevinçleri ve dertleriyle.
Güneş batarken işte böyle yaşıyoruz, işte böyle yaşıyoruz.

Koro şarkı söylerken, çocuk Julia'nın yanına gider ve ona mektubu verir.
Sonra güvercinli kadınla birlikte çıkar. Ve herkes.

Sahne 5

Gece.

Romeo.

İşte buradasın, saklanmışsın!

Julia.

Biliyorsun, dikkatli olmamız gerekiyor.
Ailemizin bizi birlikte görmesini istemiyorlar.

Romeo.

Endişelenme, aşkım. Gece bizi gizler.

Julia.

Ne kadar daha böyle devam edeceğiz diye merak ediyorum.
Yorgunum, korkuyorum.
Sürekli yağmur altında bir ateş yanabilir mi?

Romeo.

Kaçabiliriz!
İstediğin yere gidebiliriz.
Dünyadaki en sevdiğin yer neresi?

Julia.

En sevdiğim yerin neresi olduğunu bilmiyorum.
Biz burada yaşıyoruz, kaçmak istemiyorum. Seninle burada kalmak istiyorum.

Romeo.

Ailen beni öldürecek.

Julia.

Bize zaman ver. Zaman ver.
Sahip olduğumuz tek şey bu. Zaman bakımından zenginiz.

Gouvernante ve koronun bir kısmı girer, avluyu kontrol eder.

Gouvernante.

Bir şey duydum.

Koro.

Bahçede bir ses var. Kim olabilir?
Bahçede bir ses var.

Romeo.

Kaçmalıyım.

Koro.

Gece kim dolaşıyor?
Yine âşıklar mı?

Gouvernante.

Dur! Durun!

Romeo kaçır. Julia, babası olan gouvernante tarafından fark edilmeden uzaklaşmayı başarır.

Sahne 6

Koro.

Yeni bir gün başlıyor.
Pencerede duruyoruz.
Aynı insanlar dairelerinden çıkıyor,
Aynı yerlere gitmek için.
Bu sakin hayatı seviyoruz,
Bu huzuru.

Çocuklar.

Okula geç kaldık, koşmamız gerek.
Akřama görüşürüz anne, baba.

Çocuk koşanları izler, uzak olmayan yerde güvercinli kadın vardır.

Sahne 7

Güvercinli kadın.

Gelin, gelin,
Büyük bir şölenin zamanı geldi.
Biz de yemek etrafında toplanıyoruz.
Sevinci kutlamak, hayatı kutlamak,
Acımızı aşmak,
Birlikte anmak için.
Siz de bizim gibisiniz,
Bizim gibi burada yaşıyorsunuz.
Birbirinize hikâyeler anlatıyorsunuz,
Binaların tepesinde ya da ağaçlarda.
Bizi koruyorsunuz.

Julia gelir.

Julia.

Teyze, yardımına ihtiyacım var.
Babamla konuşabilir misin?
Romeo'yu seviyorum. Böyle devam edemem. Ama eğer ben söylersem, çok sinirlenecek.

Güvercinli kadın.

Endişelenme.
Biz sadece bir hikâyeyiz,
Güvercinlerin bizim hakkımızda anlattığı.

Çocuk yanlarına gelir.

Julia.

Teyze, lütfen.

Güvercinli kadın.

Evet, babanla konuşacağım.

Julia.

Bu çocuk kim?

Güvercinli kadın.

Büyükannen burada yaşıyor.
Onu henüz bulamadık.
Onunla yaşamalısın.
Annen uzun zaman önce vefat etti,
babam artık seninle ilgilenemiyor.

Sahne 8

Gouvernante, çocuğun ebeveynlerini veya büyükannesini aramaya çalışır.

Gouvernante.

Alo? İki saattir size ulaşmaya çalışıyorum.
Oğlunuz burada. Tek başına.
Neden onunla birlikte değilsiniz?
Yine telesekreter, hep telesekreter.
Merhaba, burada kapıcı!
Torununuz burada, sizi bekliyor.
Onun sizinle yaşaması gerekiyor.
Neredesiniz?
Vaktim yok, biz bir çocuk bakımevi değiliz.
Yine telesekreter, hep telesekreter.

Güvercinli kadın, Julia ve çocuk kapıcının yanına giderler.

Julia.

Baba, sana söylemem gereken bir şey var.

Güvercinli kadın.

Efendim, kızınız âşık.

Julia.

Romeo'yu seviyorum ve onunla olmak istiyorum.

Gouvernante.

Ne duyuyorum ben?

Güvercinli kadın.

Adamım, sinirlenme.

Gouvernante.

Nasıl cüret edersin?
Onunla kalmana izin vereceğimi mi sanıyorsun, o işe yaramazla?!
Hayır, hayır, hayır, asla!
Bütün hayatım boyunca çok çalıştım
ve senin bir işe yaramazla bitirmen için mi?!

Onu sürükler ve dairelerine kilitler. Çocuklar Romeo'yu aramak için kaçarlar.

Koro.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Biz o işe yaramaza güvenmiyoruz.
O, onun için doğru kişi değil.

Her zaman avluda dolaşıyor
ve huzurumuzu bozuyor.

Ama bu aşk,
ve biz kim oluyoruz yargılamak için? Onların yaşamasına izin vermeliyiz.
Onların seçim yapmasına izin vermeliyiz.
İstiyorlarsa, birlikte olmalılar.

Ne yapmalıyız?
Aşk çok kırılğan.
Ona güvenebilir miyiz?

Sahne 9

Çocuk koşar ve **Romeo'yu** bulur.

Romeo.

Merhaba küçük.
Çok üzgün görünüyorsun, neyin var?
Hâlâ büyükannen mi arıyorsun?
Annemi mi özledin?
Bak, o burada, kalbinde, yanında.
Ve sen de onun kalbinde aynı yerdesin.
O seni çok seviyor, emin ol.
Bazen insanlardan ayrılmamız gerekir.
Bazen onları bırakmamız gerekir.
Bu artık sevmiyoruz anlamına gelmez.
Ben de küçükken annemi kaybettim.
Ve hâlâ onu seviyorum, o hâlâ benimle.
Merhaba küçük.
Bak, ne yapabiliyorum, flüt çalabiliyorum!
Blok flüt!

Orkestra eşliğinde flüt çalma hareketi yapar. Çocuk güler. Sonra eğilip kulağına bir şey fısıldar.

Ah, zavallı Julia!
Ama merak etme, bir planım var!

Koro.

Şu adama bak,
kendi sorunlarını düşünmeden
bu çocukla ilgileniyor.
Belki de onun hakkında yanılmışızdır.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Bu çocuk bir hırsız değil.
Onun kalbi doğru yerde.

Çıkış.

Sahne 10

Julia bir balkonda.

Julia.

Yıldızlara bak, ne zaman beni düşünürsen.
Yıldızlara bak, ne zaman yardıma ihtiyacın olursa.
Annem hep böyle derdi.
Bugün size yalvarıyorum, sevgili yıldızlar,
Bana buradan çıkmanın bir yolunu gösterin,
Bana sevgilime giden bir yol gösterin.
Bugün sana da yalvarıyorum, sevgili annem,
Ruhun bu gece babamı ziyarete gelsin.
Onu teselli et, öfkesinden kurtulmasına yardım et.

Romeo, çocuk ve güvercinli kadın bir merdivenle girerler.

Romeo.

Juliette, aşkım, in, kaçmamız gerekiyor.

Koro.

Çok yüksek sesle konuşmayın. Çok yüksek sesle.
Kapıcı sizi duymamalı.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz. Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Julia.

Nereye gideceğiz?

Güvercinli kadın.

Bir akrabanın yanına.
Bir süre orada kalabilirsiniz.

Romeo.

Yeni bir hayat kuracağız, özgür olacağız.

Julia.

Ama benim yerim burada.

Güvercinli kadın.

Yakınlarda, küçük bir kasabada yaşıyor.

Romeo.

Ama ait olduğun yer bir hapisane.

Güvercinli kadın.

Orası harika bir yer, orada mutlu olacaksın.

Julia.

Hatıralarıma zincirlenmişim.
Yine de sana güveniyorum, sana anahtarı veriyorum.
Beni de yanına götür.

Koro.

Kendi hayatlarını yaşama hakkına sahip olmalılar,
Özgür olma hakkına sahip olmalılar.

Sahne 11

Temizlikçi kadın.

Bir ses duyuyorum!

Koro.

Kapıcı, ne utanç verici!

Ne olacak şimdi?

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Pencereden.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.

Gouvernante.

Ne görüyorum ben?

Ne yapıyorsunuz siz?

Güvercinli kadın.

Onların hayatlarını yaşamalarına izin vermelisin.

Gouvernante.

Ben onun babasıyım, benim de söyleyecek sözüm var.

Julia.

Baba, onu seviyorum, bunu kabul etmelisin.

Yoksa onunla birlikte kaçırım.

Gouvernante.

Sana onu sevmeni yasaklıyorum.

Kaçamazsın.

Romeo.

Lütfen efendim, ona iyi bakacağıma söz veriyorum.

Gouvernante.

Asla! Asla!

Güvercinli kadın.

İhtiyar dostum, bırak öfken yatışsın.

Gouvernante.

Evime girdiniz!

Kızımı kaçırdınız!

Polisi arayacağım!

Julia (koro ve seyircilere).

Bu adamın hayatımı mahvetmesini öylece izleyecek misiniz?

Koro.

Bekleyin! Bekleyin!

Sonradan pişman olacağınız bir şey yapmayın.

Kapıcı, lütfen.

Gouvernante.

Karımı zaten kaybettim,

kızımı da kaybedemem.

Güvercinli kadın.

Sence kızın seni o kadar çok sevecek mi?

Koro.

Bu adamın çocuğa nasıl baktığını gördük.
O iyi bir insan.
Öfkenin seni tüketmesine izin verme.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Ve biz ilgileniyoruz.

Birbirlerini sevmelerine izin ver.
Onlara güveniyoruz.
Birbirlerini sevmelerine izin ver.

Temizlikçi kadın.

Ve sen kaçmayacaksın mı?

Julia.

Hayır baba.
Eğer bizi kabul edersen, burada seninle kalacağım.
Beni sevdiğini biliyorum.
Ama bunu göstermeyi öğrenmelisin.

Koro.

Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Pencereden.
Bakıyoruz, gözlemliyoruz, görüyoruz.
Ve onlarla ilgileniyoruz.
Bu neşe. Bu neşe!
Aşıklara bakın.

Son

Büyükanne, denizden dönüşte torunlarıyla gelir.
Çocuğu görünce torbalarını düşürür ve kollarına alarak ona doğru koşar.

Çocuk monoloğu? (boş konuşma / mikrofon).

Tété, Tété, seni gördüğüme o kadar sevindim ki!
Tanrı'ya şükür geldin. Seni burada bekliyordum, kaybolmuştum.
Tété'nin insanları gerçekten çok nazik, onları seviyorum, onlara güveniyorum.
Tété, bence zamana ihtiyacımız var,
düşüncelerimizin çözülmesine izin verecek zamana.
Yeni bir şeyin filizlenmesini görebileceğimiz zamana,
karşımızdakini gerçekten olduğu gibi görebileceğimiz zamana,
ona yansıttığımız imaj yerine.
Tété, insanlara inanmalıyız,
bir şeyler yapabileceğimize inanmalıyız.
Ayağa kalkıp konuşacağımıza,
ayağa kalkıp harekete geçeceğimize inanmalıyız.
Ve yalnız kalmayacağımıza.
Dinle, bu adam beni gerçekten korkuttu.
O kadar öfke doluydu, o kadar nefretle doluydu ki,
ama aslında sadece kırılmış ve acı içindeydi.
Tété, birbirimize bakmalıyız.
Ve tüm bu insanlar izliyordu ve sonunda yardım etmeye karar verdiler.

Ya etmeselerdi?
Her Şey yeniden baŐlardı.
Tüm acı, tüm ıstırap.
Tekrar ve tekrar.
Tété, insanlara inanmalıyız,
sevinç'e inanmalıyız.
Bir Şey yapacağız!